

Artykuł prezentuje „bliskie czytanie” (close reading) opowiadania *Biesiada u hrabiny Kotłubaj* Witolda Gombrowicza z jego debiutanckiego tomu

Pamiętnik z okresu dojrzewania

z

1933 roku. Zasadza się na dwóch na dwóch konceptach teoretycznych: z jednej strony jest to narracja paranoiczna w znaczeniu, jakie nadała temu pojęciu Eve Kosofsky Sedgwick, a z drugiej strony – sadyzm (jako niekomplementarny w stosunku do masochizmu) w znaczeniu Gilles’a Deleuze’a (z eseju

Chłód i okrucieństwo

). Autor poszukuje subwersji społecznej w tej groteskowej wizji obrazów klas u Gombrowicza i odnajduje ją w sadyzmie instytucji arystokracji, która przesuwając głównego bohatera opowiadania na „pozycję paranoiczną”.